

Aplec de l'ermita de la Santíssima Trinitat

Sitges

Ubicació

Comarca: Garraf
Lloc/Adreça: Ermita de la Santíssima Trinitat
Emplaçament: Desviació de la carretera de Barcelona a Calafell, a l'alçada del Km 32, Sitges 08870

Coordenades:

Latitud: 41.23863
Longitud: 1.85383
UTM Est (X): 403953
UTM Nord (Y): 4565881

Classificació

Número de fitxa: 08270 - 656
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia: Manifestació festiva
Estil / època: Modern Contemporani
Segle: XVII
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Obert
Ús actual: Científic
Titularitat: Pública

Fitxes associades:

[Ermita de la Santíssima Trinitat](#)

[Aplec del Santuari del Vinyet](#)

[Ermita de la Mare de Déu del Vinyet](#)

Autoria de la fitxa: Laia Massansalvador Soler

Data de registre de la fitxa: dl., 21/08/2006 - 02:00

Descripció

Aplec celebrat a l'ermita de la Santíssima Trinitat el dia 11 de Juny. L'ermita fou aixecada al segle XVII i sembla ser que des de llavors l'aplec s'ha anat celebrant amb més o menys afluència de fidels.

Història

Antigament, el camí cap a l'ermita es feia en ruc, a peu o en barca. Així no era estrany veure a la platja de Vallcarca, barques amarrades el dia de l'aplec. De camí a l'ermita s'oferien tot tipus de viandes, a més de ventalls amb versos i dibuixos de l'ermita. El camí cap a l'ermita era part important de la festa. A la capella es celebrava un ofici amb molta solemnitat acompanyat de música. Acabat l'ofici, els fidels veneraven la imatge de l'Ecce-homo, patró dels mals de cap. Després d'haver resat una pregària, clavaven i desclavaven les agulles de cap en la tovallola del Sant Crist. Segons la gent, aquestes agulles, després d'haver-hi estat clavades, es tornaven miraculoses i treien el mal de cap només clavant-les als vestits d'aquells que el patien. Hi havia tanta devoció que els romeus pujaven carregats d'agulles, per després donar-les als malalts que no havien pogut assistir a l'aplec. Després de les cerimònies religioses, la gent anava a dinar. A la tarda cantaven la novena i els goigs, igual que al matí. Després es subhastaven les coques, productes de l'antiga pastisseria sitgetana, i el ball que generalment era amenitzat per la banda del Gra. Durant les subhastes per les coques, es produïen enfrontaments força pintorescos entre els que jugaven; sovint hi havia picabaralles, que enfrontaven els socis de les dues societats recreatives de la ciutat, el gra i la palla. Antigament, hi hagué el costum que la gent que no havia anat a l'aplec, anava a rebre als romeus a la Creu dels Escarbats i se'ls rebia amb aplaudiments i visques.

Bibliografia

ROIG, E. (1934). "Sitges dels nostres avis". Llibreria Catalonia, Barcelona.

VILÀ SOLER, J. (1998) "Diversòrum sitgetà entrellat de costums, fets i dites populars". Quaderns de Sitges. Ajuntament de Sitges.